

Доел
Г.Б.б
247

Лула Келовић - Црвенилоз.
Београд.

Поштарина у ГОТОВУ плаћена

— ВАНРЕДНО НАУЧНО ИЗДАЊЕ —
БИБЛИОТЕКА „НЕБЕСКЕ СИЛЕ“ — ЧАЧАК (СРБИЈА)

ПРИВРЕМЕНЕ АДРЕСЕ:
— ЧАЧАК — ГУЧА — ОВЧАР БАЊА —
(Истинити Јерусалим)

Dr. **Стев. Н. Бисеровић**
ИЗАСЛАНИК НЕБЕСКЕ СИЛЕ

ВЕЛИКА ОТКРИЋА БИБЛИЈСКИХ ТАЈНИ
— Разапети није рођен у Витлејему —

Национални ребуси

у

ТАЈАНСТВУ РЕЛИГИЈЕ

— Вјечити браниоци словенског националног права
у Римској Империји —

НОВИ ЗАВЈЕТ је са тајном запечаћени УСТАВ азијске националне странке, браниоц је са његовим многобројним до данас нерешеним националним ребусима.

Откривење Јованово гл. 13. ст. 18.

— „Овдје је мудрост: Ко има ум нека израчуни број звјери: јер је број човеков и број њезин шест стотина шездесет и шест - (666).

0

Т. Б. 6
247

УНИВ. БИБЛИОТЕКА

И б. 45258

Поштарина у ГОТОВУ плаћена.

— ВАНРЕДНО НАУЧНО ИЗДАЊЕ —
БИБЛИОТЕКА „НЕБЕСКЕ СИЛЕ“ — ЧАЧАК (СРБИЈА)

ПРИВРЕМЕНЕ АДРЕСЕ:

— ЧАЧАК — ГУЧА — ОВЧАР БАЊА —
(Истинити Јерусалим)

Пандофо.

Гомозите истинити

Науку, јер све нау-

вине много. штага

ону другу?

ИЗАСЛАНИКОВО

Dr. Стев. Н. Бисеровић
ИЗАСЛАНИК НЕБЕСКЕ СИЛЕ

ВЕЛИКА ОТКРИЋА БИБЛИЈСКИХ ТАЈНИ
— Разапети није рођен у Витлејему —

Национални ребуси у

ТАЈАНСТВУ РЕЛИГИЈЕ

— Вјечити браниоци словенског националног права
у Римској Империји —

НОВИ ЗАВЈЕТ је са тајном запечаћени УСТАВ азиј-
ске националне странке, браниоц је са његовим мно-
гобројним до данас нерешеним националним ребусима.

Откривење Јованово гл. 13. ст. 18.

— „Овдје је мудрост: Ко има ум не-
ка израчуни број звјери: јер је број чо-
вјеков и број њезин шест стотина шез-
десет и шест - (666).

Кратка изјава изасланства.

Скромност је највећа врлина, а сем тога и огледало високог култа човековог.

И баш онда, када се пишу слаткоречиве беседе од оних који су црквену тајну у неповређеном стању од својих предходника примили и све до сада сачували је: да ће изасланство са неба сићи, да спасава свијет, а уз пратњу некаквих свирки, грмљаве и пуцња земаљске артиљерије, уз лупњаву црквених звона и многих по земљи овој непотребних чуда, оно је баш тада под заштитом највеће тајности, сишло и на земљи се већ находи и посматра овај бедни и лудо завађени свијет, у коме се припремају на све стране страховити експлозивни и отровни гасови за његово уништење.

Само неколико година раније, ја сам био издао налог, своје лично секретару, да путем штампе покуша упознати јавност о моме доласку са неба.

А свет се јавно исмевао свему ономе, што је у оном добу о томе чуо. Било је људи који су у моме присуству негирали могућност мога силаска са неба, а када сам секретару наредио да их пита како су и на који начин могли примити науку, која тврди да је прије једну хиљаду и девет стотина година, један јеврејски национални радник изашао на небо, и то са потпуно мртвим телом, па се више пута на земљу враћао, и зар је оног доба лакше било мртвог износити на небо, него сада живим давати летеће апарате и упућивати их на земљу.

Садашњи живот европских синова у опсадном стању.

Азијатска војска, она која је наследник оне средњовековне, оне која је насилним путем променила име, порекло и историју о Разапетом, па све у другом по све нетачном облику подметнула и силом власти наметнула, находи се на стражи и упорно брани, ону националну политику, која је све оно што је означавало праву истину сакрила, па на место божански

истина, подметнула своју ординарну лаж. Она се противи мојој појави, под овим именом, она не прима долазак са неба мене Словенина, већ тражи њеног Јеврејина, а ја на часну реч тврдим, да на небу нема никакав Јеврејин, под именом распетог сина божијег Исуса Христа, већ има лице са другим именом, које је живело и разапето било, али је његово име и порекло сакрила азијска национална странка, са својом добро организованом азијском војском, по целом свету распоређеном под именом свештенства, па је на место истога подметнута шифра измишљеног Исуса Христа Јеврејина, која у стварности означава разапетог Словенина, што се све види из јасно и прецизно састављених и објављених националних ребуса, оних ребуса који су проглашени за религију, јер су такав преокрет захтевали национални интереси оне силе, која је срушила римску државу, па створила своју, ову коју је са тајнама запечатила.

Појаву моју оспорили су жучно и отворено сви они који се налазе утовљени у јеврејским националним установама, званим Хришћанским Заједницама, они који су најверније слуге Њ. Ц. В. Заблуде I., позивајући се на извесне пасусе из новог завјета, у којима се предочавало, како ће доћи време, када ће се појављивати многи лажни Исуси и тражити да народ пође за њима.

Тој господи препоручио сам преко секретара мога, да сачекају мој поновни повратак са неба, па да их јавно уверим, да је писац националних ребуса успео баш у новом завјету забележити, да је тај лажни Исус био онај за кога сви носиоци азијске мантије тврде да је истинит, а онај који је био истинит, њега су њихови предходници разапели у сред Рима, много доцније од I. века, па на његово место подметнули овога кога су морали измислити и антидатирати, али за кога су ипак кроз најдубљу тајност признали, да је пореклом европски Словенин, а никако азијатски Јеврејин, што се све налази у шифри „Исус Христос“, која чека здрав разум да је дешифрира.

Моје предавање са темом „Исус није Јеврејин,

Европа је преварена“ забрањено је у Краљев. С.Х.С. по сили чл. 1. тач. 1. Закона о заштити државе, а све оне изјаве издајничке и скроз антидржавне од извесних гласовитих политичара, Краљевска Влада у последње време стално толерира. Зато се надам бољој пажњи бар од оних који су независни у погледу цензурисања мојих открића у овом добу.

Ко је мој лични секретар.

Лице које се још прије 8 година представило у јавности за мога личног секретара, оно лице коме сам наредио да иступи јавно из азијске националне зв. хришћ. странке и сва своја поданичка права употреби као и све материјалне и моралне жртве за моју мисију, оно је мој лични и главни секретар.

То је лице још јула месеца 1922. год. пријавило државним властима Краљ. Срба, Хрв. и Словенаца лист „Небеску Силу“ и добило уверење под Бр. 7339.— Оно је на том листу приказало мене подписатог за главног уредника. Али како ја нисам поданик баш ниједне ово земаљске државе, нити имам дозволу од Небеске Силе, да се ма којој од ово земаљских представљам, ја сам остао стално заклоњен за свога личног секретара, за човека коме су моја кретања довољно позната, а наредбе постале највеће светиње. Његове изјаве о мени дате тачне су и истините, њему се за сва обавештења треба и обраћати, а он је човек са врло мало школског знања, јер је такав човек за мога секретара са нарочитог разлога наименован, а сем тога, он је издржао једну од највећих казни, на коју је од Бога и Неб. Силе осуђен био. —

Мој силазак са неба, изазвала је по злу на небу, и сада позната врло велика непоштена национална ово земаљска тајанственост, зато сам и ја принуђен до свршетка рада бити строго обазрив и тајанствен.

Ребуси и њихови циљеви.

Ребусе, само су умни људи способни да саставе и да их правилно реше: Ребуси могу бити намењени математици, политици, шпекулацији, национализму и свему другом, али никада и религији. —

Религија је наука која је дужна бити јасна и прецизна, у њој несме бити ничега загонетног ни тајанственог, а када би се у њој утврдило постојање загонетки и тајанствених ребуса, она је у таквом случају изгубила сав свој религиозни углед и офирала се као математичка, национална, политичка или шпекулативна.

Кроз ребусе овакве, какав је овај који говори о прорачунавању броја 666. у коме је судбина човекова и зверска претрпела осудну битку, види се нешто национално, јер онај који жели бранити право културног човека од антикултурног, подпао је и сам у ропство зверско и са дна тешке тамнице позива цео културан свет да усмотри ову на земљи већ свршену судбоносну тајну.

Срби су народ који је читаво море своје крви на питању Ново-Завјетне тајне пролио, они су на овом питању изгубили своју историју и своје првобитно национално име.

Срби су народ који је у најскоријој прошлости био принуђен да ствара националне ребусе, и сада ми је у живој успомени када су се испод тешке војне цензуре морала њихова писма провлачити. Они су ипак успевали да кроз ребусе обавесте своје миле и драге шта је било са онима који су животом платили, а аустро-немачки и бугарски цензори нису их разумевали. Ребуси слично овоме били су:

„Кажи нашем Мијаилу, да је његов син прекомандован код Жоје из Камендола“. А завојевачка цензура незна ко је Жоја из Камендола, али онај који прими и прочита, он зна да је Жоја убијен и да је та иста судбина постигла и његовога сина.

У војсци су одзив и лозинка два уговорена ребусна знака, у политици се такође стварају ребуси, јер дипломатска шифра није ништа друго већ један

добро припремљени ребус, а у шпекулацији — трговини — свако лице има своју шифру са којом се оно служи. Но и разбојници — хајдуци — зликовци принуђени су служити се са шифром. Али у чистој и непорочној религији не мора се ништа у форми ребусној износити, јер кад се на први поглед може, увидети да Нови Завјет није ништа друго већ један добро запечаћени албум националних ребуса, на чије се решење тако дуго чекало, онда ми реците зашто би се имало разлога, да се мени небеском мисионару и на даље праве сметње око решавања истих кад се кроз читав низ векова није нашло људи да их правилно реше, и да умире вапај онога превеликог родољуба, чија их је умна снага под најтежим болом патриотског саосећања морала стварати и кроз њих казивати свеколиком потомству, све оно што се од потомства у нечасној намери скривало.

Претварање слова „К“ у „Х“.

Хришћанска странка у добу њене главне акције звала се Кришћанска а Христос Кростос.

Овакво име морала је добити поглавито због тога што је у свој национални програм унијела и симболизирала идеју да сасвим сакрије истину о разапетом Словенину, те да би се на место Словенина могао прославити измишљени Јеврејин.

А да се тајна неби открила избачено је слово „К“ па замењено са словом „Х“. Због ове тајне и њојзи подобних, вођство азијске националне странке убедило је своје робове да је црквена тајна на овој земљи највећа светиња, а учевни људи сагубили су из вида да је Азија колевка црквама, а Мисир свештенству и да обадвоје у центру римске империје развијају своју акцију одмах после уласка дивљих Варвара и Хуна трудећи се до краја да нађено стање у Европи сасвим сруше па га новим замене. Сваки такав рад подударан је са циљевима револуције и победничке војске.

Дужност ми је да откријем највећу тајну на земљи овој и докажем да хришћанство није религија, већ силом победилачке власти, освештани национализам.

Признајем ово што се на први поглед и види, да се ова тајна кроз друге језике неби могла са овом прецизношћу ни откривати. Ето зато је овај корен истинског словенског језика погурнут на последње место, али нека ми се не замери што ћу рећи и доказати, да је на целом небу једини, службени и главни.

Због моје појаве оштар сукоб у штампарији.

Кад је словослагач г. Милорад Поповић — Србин, православни, био готов са сложеним материјалом, он је био начисто, да ће пред читалачку публику из штампе изаћи издање, које говори о моме доласку са неба, зато је са узбуђењем очекивао, понован долазак мога секретара у штампарију, те да испита и провери, све ово што му је изгледало и невероватно и немогуће. Рано изјутра ја и мој секретар дошли смо у штампарију да прегледамо урађени посао; — а словослагач пита мога секретара да ли ће ово издање, г. Др. Бисеровића бити предано јавности. Г. секретар вели му: само у случају неких непредвиђених мера са којима би цензура очигледно закон погазила, у том случају да неби.

Г. слагач примети да ће у овом добу јавно мњење овакву вест тешко хтети примити, јер нико несме, да верује у могућност оваквог случаја, а мој се секретар прилично забрину, али му ја рекох да ништа не брине, јер ће Устав азијске националне странке, (кроз најдубљу тајну назвати Библија), свуда и на сваком месту ову истиниту појаву моћи довољно заштитити, а најлакше пред независним судовима. Отворио сам одмах Стари Завјет, и предочио у њему оне пасусе који говоре: како је лично Бог са неба доносио плоче јеврејском чобанину г. Мојсију и молио га да на истима напише

Стари Завјет на старојеврејском језику и азбуци, и да прими чувени чаробни штапић са којим се ванприродна чуда стварају; и ако данас нема ни плоча ни чаробног штапчета, и ако знам да тога ничега није ни имало ипак, садржина ова штити мене и моју појаву.

Национална сујета кроз старозавјетну садржину према свима Јеврејима задовољена је, јер је кроз најдубљу тајну њихов језик проглашен за небески службени језик, а Мојсијев ауторитет за много већи од Божијега, јер се свуда истиче како Бог долази, доноси и моли, а г. Мојсије седи, прима и чува, али тако „сигурно“ да поколења данашња имају само просте преписе, а оригинала ниједнога. Сем тога сви преписи имају недостатак у томе, што су без датума и што се нико од надлежних власти није смео потписати и за тачност њихову гарантовати, само зато што је тајност знала да Мојсије није ни постојао, али је та тајност сакривена у тајанству религије, што се све наводи у националним ребусима, највећег на овој земљи философског дела.

Ја истичем питање и тражим одговор: да ли би имало смисла објављивати, да сам ја мога секретара морао молити за све до сада мени учињене услуге, па и ове које су материјалне природе, јер ову услугу ја смијем од свакога са земље ове захтевати, изузев Јевреја и њихових официра у мантији, који су плаћени и силом закона упућени, да њихову националну политику под маском верском обдржавају и спроводе.

Постоји веровање на земљи овој да су прије 19 векова са неба ски- дати градови за рачун Јевреја.

Само због оних којима је моја појава по све сумљива, ја износим ова званична за тачно призната тврђења, која се на свима ово земаљским језицима, овако читају, пишу и изговарају.

„Нови Завјет,“ откривење Јованово гл. 21. дословно гласи:

1. И видјех небо ново и земљу нову: јер прво небо и прва земља прођоше; и мора више нема.

2. И ја Јован, **видјех град свети, Јерусалим нов, гдје силази од Бога с неба, приправљен као невеста украшена мужу својему.**

3. И **чух глас велики с неба** гдје говори: ево скиданије Божије међу људима, и живљеће с њима, и они ће бити народ, његов и сам Бог биће с њима Бог њихов.

5. И **рече онај што сјеђаше на пријестолу: ево све ново творим.** И рече ми: напиши, јер су ове ријечи истините и вјерне.

6. И **рече ми: сврши се, Ја сам алфа и омега—почетак и свршетак“.**

— И ако се овде крије, један националан ребус који је намењен искључиво Словенима, и ако је он све до данас остао нерешен, и ако сам упућен са неба само зато да га правилно и јавно решим, ја ипак постављам питање мојим читаоцима, а нарочито припадницима у тајности јеврејске националне странке, а у јавности верске, да ли би они били кадри овај ребус да разреше?

Нека сви учени људи размисле добро о томе у коме је веку могло бити срушено све оно што смета хришћанској странци, па са новим замењено:

Да ли у првом веку када Варвари насилним путем продиру у римску империју, под командом војсковођа у азијској мантији; или у IX и X веку када је формирање нове државе на темељима срушене римске империје прослављано; или у XII и XIII веку када је и последњи фронт оних јунака који су на бојном пољу изгинули под именом Срба Богумила бранећи своју литературу, а са њоме и независност римске империје? Као и то: на коме је језику овај глас са неба могао долазити, јер ја отворено тврдим, да нико до данас није на небу, никада подизао споменике **јеврејским незнатим јунацима**, нити се јеврејским језиком говорило и писало.

Нека размисле у коме је веку могао постојати престо са владарем чија би власт и сила могла све извршити и народу наметнути оно што хришћанском режиму

годи тако да сви људи постану поданици тога споменика, за кога се азијска хришћанска странка кроз најдубљу тајну крије, и да ли би за азијатске националисте било у првом веку нужније ићи за онима који у тајности припремају револуцију да сруше римску империју и избаве народ од њене стеге, или за каквим голим и босим пророцима који препоручују подизање азијских цркава и проповедају науку која се никада на овој земљи није могла применити. Ја ово истичем и подвлачим зато, што је писац овога и свију осталих националних ребуса, имао главну жељу, да потомству каже, и докаже да ни Нови ни Стари Завјет нису у првом веку били никоме познати, већ је све много млађег датума, а кад се та крупна истина буде открила, онда ће и завеса паднути и тада ће се целокупна игра завршити у корист Словена и ако се данас ни изблиза не зна ко су Словени на овој земљи, јер су многи стварни Словени испод њихове заставе насилно отерани а лажни подметнути.

Прије 19 векова небески ланци и жице додиривали су до земљине кугле.

„Нови Завјет“ Дела апостолска гл. 10. стих 11. и 12. —

„И видје небо отворено и суд некакав где силази на њга, као велико платно, завезан на четири рога и спушта се на земљу.

У коме бијаху сва четвороножна на земљи, и звјериње и бубине и птице небеске“.

Са овим библиским тврђењем, да је са неба све у платну долазило, и то са спуштањем и са дизањем помоћу ланаца, јер ако сте кадри замислити тежину четвороножних животиња, ви сте кадри разумети, да први људи нису поникли на овој земљи, већ на небу и да је ту тешку и за цео свијет важну истину, сакрила азијска национална странка, звана хришћанска, она која је у заносу свога безакоња, учинила на свету највећи злочин према човечанству, јер га је ставила на оптуженичку клупу, за учињене грехове пред Богом, о чему је писац националних ребуса на дугачко о томе у Новом Завјету говорио.

Но, буде ли случај такав да се мени од стране хришћана

у овом добу оспори могућност силаска са неба на земљу, ја ћу се у том случају одмах укрцати у мој летећи апарат и вратити на небо, па ћу одозго средством бежичне телеграфије, издавати потребна наређења моме секретару, те да се тајна што прије открије, за добро и славу преварене Европе и целог човечанства, али ћу у том случају тражити, да се из јеврејског националног устава избаце све оне приче о спуштању градова и свију животиња са неба, као по све лажне, а кад се буде то учинило, онда ће доћи све оно што је сакривено а одвећ потребно, и за цео свијет важно.

Шта је тајанство а шта тајност.

Тајанство је чувар тајности, тајанство је извор и утока људског лукавства; оно је помоћна сила која прати човечанство од првог дана појаве његове, а пратиће га све до коначног свршетка, само ако се прилике садашње не измене.

Тајност је универзално средство са којим се служе и добри и зли људи у целом свијету, наравно у земаљском али не и небеском.

Добри се кроз своје тајном запечаћене планове спасавају од злих, а зли кроз тајност оперишу и долазе до својих нечасних циљева.

Тајност је највећи символ азијске националне зване хришћанске странке; а то је она сила, пред којом се сваки поданик римског царства и данас до црне земље клања и остаје у савијеном ропском ставу, све дотле, док се њено оличење, заједно са азијског порекла официром, не поврати у црквене олтаре одакле је са страхом и под претњом и изнешена, јер оштар мач виси о бедрима официрским.

Тајност је успјела, да азијску националну и освајачку политику прогласи за божанску и непорочну религију.

Тајност зна за два Бого-човека на овој земљи — за правога и истинитог, који је рођен у Европи и порекла словенског (он је био са телом) и за другога: који је измишљен и подметнут на место овога који је био са телом, јер овај измишљени у чије постојање

данас цео преварени свијет вјерује, није имао тело, **он је једна високо уздигнута и прослављена шифра**, онога доба и режима, коме су национални интереси овако што и диктовали.

Промена је извршена насилним путем, а кроз ту преварну радњу, цео свет отиснут је у најдубљу заблуду. То је злочин, због кога је Бог презрео цео свијет на кугли земљиној, због тога су негда срдачни односи између неба и земље одавно прекинути, јер је сав свијет постао кривац пред Богом, а да је то позната истина, ја све моје читаоце могу уверити, помоћу званичних признања, онога великог народног пријатеља, који је у ново завјетним ребусима све ово успео истаћи и подвући, али нико до данас није ово разумео мети, јер јеврејска национална војска, држи цео свијет под присмотром и не да да се тајна открије, па ни национални ребуси правилно разреше.

Тајност је родила заблуду, а заблуда је прославила највећи злочин на земљи овој, заблуда је засновала престо свој, а тајност је припомогла, да цео свијет ступи у поданство заблудино и да буде до лудила вјеран њојзи.—Искуством је доказано да је врло тешко засновати државу и доћи у њој на власт, а што се тиче стварања заблуде кад то државни интереси буду у њој налагали, а нарочито национални, онда се постиже све брзо и олако.

Ја сам упућен да оптужим тајност, али заблудина војска јуриша на мене. Истина је да се то догађа, у зло време, сада када нема у животу ни оних који су стварали тајност, ни њен престо заблуду, ни оних који су гинули јавно противу ова два удружена највећа народна зла, јер су први изумрли у власти и сили, а други у јуначкој борби. — Овај спор са земље пренешен је на небеску зону, те је горе на страшном суду, дослеђен и окончат. Сви су осуђени који су бранили заблуду и стварали тајност, а награђени сви они, који су у борби изгинули противу ова два зла. Срећан сам у толико, што могу свима и свакоме са овога изасланичког места јавно рећи и до-

казати ово:

Да није било паметних и поштених људи у XII и XIII веку, и то у овом крају и овом племену одакле се јављам, да својом борбом жигошу тајну и заблудин престо, и да није било поштених карактера, у служби оног мрачног и црноризастог режима, да кроз своје умно надчовечанско напрезање, напишу довољан број националних ребуса, ја се данас не бих ни под којим условом смео примити, да будем мисионар небеске силе на овој земљи, и да дижем легалан устанак противу највећег зла на њој, — противу тајне и заблуде. — А без ових ребуса сав садашњи свијет морао би бити уништен па са новим замењен, јер му се ни са које друге стране не би могло доказати да је кроз тајанство преварен.

Писац националних ребуса, признао је исувише јасно, да је Нови Завјет за читавих 12. векова антидатиран, а о старом не треба ништа ни говорити, јер је од новог у свему млађи, само по сили тајне и заблуде постао је старији.

И само зато, што су национални ребуси у Новом Завјету, остали вјечити браниоци и истинити сведоци у оној борби, коју су звјерског порекла људи водили, са културним Словенима, баш ону битку у броју 666. задобили су људи зверског порекла, зато што су тада истакли идеју да све поруше што су културни људи до тада били створили у римској империји.

Писац националних ребуса знао је ту крупну и за цео свијет важну истину јер је много доцније од VII века писао Нови Завјет, а овај ребус посвећен је оном VII веку кога по европском зв. хришћанском календару зовете VII веком, а никако од њега ранијем или доцнијем. Ко има ухо да чује, нека чује ово, а ко има разум нека сам усмотри, а свима онима који би имали злу вољу противу Небеске Силе и њених открића ја таквима препоручујем да напамет науче ова два њима потребна ребуса: **Коринћанима посланица прва, гл. 3. ст. 18.**

„Нико нека се не вара: ако ко међу вама мисли да је mudar на овоме свијету, нека буде луд да буде mudar.

Гл. 4. стих 10. иста посланица.

„Ми смо будале Христа ради, а ви сте мудри у Христу; ми слаби, а ви јаки; ви славни, а ми срамотни“.

И ако су оба ова ребуса у онолико колико у себе садрже увреда намењени браниоцима римског национализма а похвални смисао победиоцима дошавшим из Азије, ја их за овзјмах препоручујем само онима који служећи тајанству вређају Бога и европску националну независност.

Због тога и ако нисам хришћанин и ако никада то бити нећу, нити ма кога у ту странку упутити, ја отворено и јавно љубим Нови Завјет, не као божанску непорочну религију, већ као збирку националних ребуса исписаних у добу када су Словени заједно са њиховим саплемеником Бого-човеком на крсту и ломачама умирали.

Бог није тајна, а Исус није Јеврејин са телом, он је чисто национална шифра.

Бог је вјечита истина, а сваки онај који ма какву тајну ставља испред имена Божијег, он је раван оној азијској војсци, која је по налогу азијских тајних царева, силом наметала веровање, да је на земљи овој разапет Јеврејин са телом под именом Исуса Христа, и ако је цео поштени свијет знао да је са телом разапет Словенин, али су национални интереси азијатских завојевача у римској империји захтевали да се Словенин претвори у измишљеног Јеврејина „Исуса Христа“.

А да би се поколењима могло казати и доказати, да је промена у овом смислу и учињена, писац завјетов забележио је ту тешку истину у својим националним ребусима и оптужио онај режим, који је ту превару извршио — ево доказа:

Откривење Јованово, гл. 2. ст. 17.

„Ко има ухо да чује нека чује шта говори дух црквама; који побједи даћу му да једе од мане сакривене: и даћу му камен бјел, и на камену ново име написано, којег нико незна осим онога који прими“.

Победилачки режим састављао је ново име разапетом Бого-човеку, он га и прокламовао, јер су му његови национални интереси такав услов захтевали, али опозиција коју је сачињавала поглавито она нација из чије је крви Разапети био поникао, бунила се противу ове промене, зато је хришћанска странка код таквих сматрана за нечасну, јер је њено вођство као што се види вршило недозвољене националне преваре, и зар нема људи на земљи овој да то бар сада усмотре и осуде.

Учевни људи, бар ви који се науком бавите, будите начисто, да у I веку, у оном кога заблуда зове првим, није ни било никаквог победничког црквеног духа, нити је дух из тога века могао видети победника, па да му он предаје „бијело камење“ и на њему ново име, чију је тајну само режим могао и смео знати и нико други, зато га је он и примио, а његова војска у белој и црној мантији разносила и силом власти наметнула.

Исус није ни постојао у I веку, јер га баш овај ребус негира, и зар би онај човек који је био побеђен од режима и упућен на распеће, могао давати ма коме у ономе добу ману сакривену и бијело камење са новим именом? Тако што није могао радити ни један вођа из хришћанске странке, све донде, док се странка на власт није попела, а она је то тек од броја 666. могла имати, јер је тек у деветом веку прослављала своју победу уздижући ново име Разапетог на највећу висину.

Да није било Бого-човека Словенина, и да није било коначног слома римске империје разапетом се не би ни смело ни могло првобитно име мењати, а што је најглавније не би се до распећа ни дошло.

Име Исус Христос јесте један чисто национални ребус, или боље речено једна национална шифра, која

се само у корист Словена може дешифровати.

Ја пристајем да то извршим, под условом, да ми људи који верују у Бога, обезбеде живот, како мене тако и особљу кога будем запослио код себе.

Треба македонствујушче, удаљити од мене и мог особља, јер је Македонија на много места у новом за-вјету кроз националне ребусе додирнута. Казаћу како и зашто, и уверићу моје читаоце да то није учињено зато, што је новоизмишљена шифра по њојзи науку проповедала, већ зато што је то колевка Александра силног цара Македонског, онога чијом се кривицом највеће зло изродило у свету.

Сви они који славе датум и век азијске националне шифре, они не славе дан рођења Бого-човековог, већ дан када је први пут варварска војска насилним путем продрла у империју, а датум и век стварног распећа потпуно је сакривен.

Знаци велике жалости у месту Бого-човековог распећа.

Сви они који су силом закона у мрачној прошлости кроз своје претке упућени да погрешно верују у Бога, данас замишљају и верују да је г. Мусолини велики римски државник, само сам дошао на идеју, да у овим данима, када се изасланство Небеске Силе на земљи налази, буде престоница Римске империје и њени узани остатци свуда у црним кошуљама, у ношњи која у целом културном свјету означава највећу тугу и жалост.

Но само небески свијет зна да Рим има шта жалити зато је са неба и приређена ова жалост јер су у Риму највећа светска зла одиграна, а сакривена су инцијативом азијске, националне кроз тајанство хришћанске религије. У Риму је извршено распеће о чему сведоче јасни ребуси у Новом Завету. Ето због чега свака поштена мајка злочинцима и грешницима вели: „А што сте се поримили и са грехом отровали“.

Продужење у идућој свесци кад се ова уновчила буде и кроз то створила могућност за издавање друге, јер ме финансира сиромашан човек. А сав приход од продаје по мојој изричној наредби предаће се главном међународном Црвеном Крсту. Јер на небу не требама земаљске монете.

